A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2017. január 26 * [1]

„A fogyasztók és a munkavállalók egészségének és biztonságának védelme — 2006/42/EK irányelv — Védzáradék — Valamely fűnyíró gépnek a piacról történő kivonására irányuló és a forgalomba hozatalát megtiltó intézkedés — A védőberendezésekre vonatkozó követelmények — Valamely harmonizált szabvány egymást követő változatai — Jogbiztonság — Az intézkedést igazoltnak nyilvánító bizottsági határozat — Téves jogalkalmazás”

A T-474/15. sz. ügyben,

a **Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy)** (székhelye: Castelfranco Veneto [Olaszország], képviselik: A. Villani, L. D’Amario és M. Caccialanza ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: G. Braga da Cruz és L. Cappelletti, később: G. Braga da Cruz és C. Zadra, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Lett Köztársaság** (képviselik: I. Kalniņš és D. Pelše, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott és a Lettország által a 2006/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében hozott, a GGP Italy SpA által gyártott fűnyíró gép forgalomba hozatalát megtiltó intézkedéssel kapcsolatos 2015. június 10-i (EU) 2015/902 bizottsági végrehajtási határozat (HL 2015. L 147., 22. o.) megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: S. Gervasoni, elnökként eljáró bíró, L. Madise (előadó) és Csehi Z. bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. szeptember 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* * Az eljárás nyelve: olasz.

1 — A jelen szöveg 40., 42., 57. és 60. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A gépekről és a 95/16/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. május 17-i 2006/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) (HL 2006. L 157., 24. o.) 11. cikkének rendelkezései védzáradékot írnak elő, amely szerint többek között az a tagállam, amely megbizonyosodik arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó gép veszélyeztetheti a személyek egészségét vagy biztonságát, meghoz minden megfelelő intézkedést az ilyen veszély megelőzéséhez, és értesíti erről az Európai Bizottságot annak érdekében, hogy az mérlegelje, hogy indokoltak-e ezen intézkedések, és az erre vonatkozó döntéséről tájékoztatja az összes tagállamot.

2 A felperes, a Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) kertészeti eszközöket gyárt. Ő gyártja többek között a „Stiga Collector 35 EL (C 350, 297352654/S13)” elektromos fűnyíró gépet (a továbbiakban: a szóban forgó fűnyíró), amelyet állítása szerint számos tagállamba, többek között Lettországba exportált.

3 A szóban forgó fűnyírónak a felperes által kiállított és 2012. szeptember 3-i keltezésű, a 2006/42 irányelv rendelkezései vonatkozásában fennálló EK megfelelőségi nyilatkozata szerint a gép az ugyanazon irányelv 14. cikke szerinti bejelentett szervezet, a TÜV Rheinland LGA Products GmbH által elvégzett pozitív megfelelőségi vizsgálat tárgyát képezte. Az utóbbi különösen az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (Cenelec) EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványára hivatkozott, amelynek címe: „Háztartási és hasonló jellegű villamos készülékek. Biztonság. 2. rész-77: Gyalogvezetésű, hálózatról működtetett fűnyírók követelményei (IEC 60335-2-77:1996 [Módosítva])”.

4 Az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványnak az volt a célja, hogy lehetővé tegye az abban foglalt és annak megfelelő gépek tekintetében – a 2006/42 irányelv által felváltott – a tagállamok gépekre vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1998. június 22-i 98/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 207., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 349. o.) I. mellékletében említett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelemének igazolását. A jogvita elemeire tekintettel pontosítani kell, hogy az említett melléklet 1.3.8. pontja a „mozgó elemekkel kapcsolatos veszélyek elleni védelem megválasztására” terjed ki, és a védőburkolatok vagy a védőberendezések típusaira fogalmaz meg attól függő előírásokat, hogy a gépek mozgó elemei erőátviteli vagy a munkafolyamatban közvetlenül részt vevő szerepet töltenek-e be. Ugyanezen melléklet 1.4.1. pontja a védőburkolatra és a védőszerkezetre vonatkozó általános követelményeket fogalmaz meg, amelyeket „megfelelő távolságra [kell] elhelyez[ni] a veszélyes tértől”. Mindazonáltal e tekintetben az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány nem írt elő pontos minimális távolságot az elmozdítható vágókés széle és a vágókés védőburkolatának hátsó fala között (20.103.1.1. pont).

5 2013 áprilisában a Lett Köztársaság által a 2006/42 irányelv 4. cikke szerint illetékes piacfelügyeleti hatóságként kijelölt Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (fogyasztóvédelmi központ, Lettország) egy Lettországban letelepedett forgalmazótól bekérte a szóban forgó fűnyíró néhány példányát. Ezen eljárás a forgalomba hozott fűnyíró gépek felügyeletét érintő, a többek között az olyan nemzeti hatóságokat tömörítő Prosafe (Product Safety Forum of Europe, Termékbiztonsági Európai Fórum), mint amilyen a fogyasztóvédelmi központ, által 2011-ben kezdeményezett együttes fellépés keretébe illeszkedett.

6 A szóban forgó fűnyíró egyik bekért, 2013-ban gyártott példányát ellenőrizte a 2006/42 irányelv 14. cikke szerint bejelentett ljubljanai Slovenski institut za kakovost in meroslovje (szlovéniai metrológiai és minőségbiztosítási intézet). Az ellenőrzési jelentésből kitűnik, hogy az ellenőrzést

többek között az említett irányelv és a fenti 3. és 4. pontban hivatkozott, a korábbi EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvánnyal egyező tárgyú Cenelec EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabvány rendelkezéseinek követelményeire tekintettel végezték el.

7 A szlovéniai metrológiai és minőségbiztosítási intézet megállapította a szóban forgó gép EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabvány rendelkezéseinek az elmozdítható vágókés széle és a vágókés védőburkolatának hátsó fala közötti távolság tekintetében való meg nem felelését. E távolság a mérések szerint 87 mm-t tett ki, jóllehet az említett szabvány 20.107.1.1. pontja különösen 120 mm-es minimumtávolságot ír elő. A szerv e megállapításból arra a következtetésre jutott, hogy nem tartották tiszteletben a 2006/42 irányelv I. melléklete 1.3.8. és 1.4.1. pontjának rendelkezéseit. E pontoknak ugyanaz a tárgya, mint a fenti 4. pontban hivatkozott 98/37 irányelv I. melléklete ugyanezen számú pontjainak, és azonos a megfogalmazásuk azon követelményt illetően, amely szerint a védőburkolatok és védőberendezések „a veszélyes tértől megfelelő távolságban helyezkednek el”. A szerv jelentését 2013. október 9-én vette kézhez a fogyasztóvédelmi központ (a továbbiakban: lett hatóságok).

8 2013. december 3-i levelében e hatóságok felhívták a szóban forgó fűnyíró lettországi forgalmazóját, hogy tegyen önkéntes lépéseket „a nem biztonságos fűnyíró gép belföldi forgalmazásának megakadályozása érdekében”.

9 2013. december 12-i levelében a lett hatóságok közölték a felperessel a szóban forgó fűnyírón elvégzett ellenőrzés eredményét, és a vágókés széle és a védőburkolat hátsó fala közötti távolság vonatkozásában megállapított meg nem felelését. E hatóságok kérték, hogy a felperes indokolja e meg nem felelést, magyarázza el, milyen intézkedéseket kíván hozni, és adja elő, hogy miért hivatkozik az EK megfelelőségi nyilatkozat az álláspontja szerint 2011-ig alkalmazandó EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványra, jóllehet a gépet 2013-ban gyártották. A levélhez csatolták a szlovéniai metrológiai és minőségbiztosítási intézet jelentését.

10 A lett hatóságokkal ezt követően folytatott különböző információcserék során a felperes állította, hogy az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabvány csak 2013. szeptember 1-jén lépett véglegesen az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány helyébe; hogy a szóban forgó fűnyírót ugyanezen időponttól már nem gyártották; és hogy az megfelelt az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványnak. A felperes elismerte, hogy az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2011. április 8-i számában (HL 2011. C 110., 52. o.), amelyben először tették közzé az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványt, a harmonizált szabványok címeinek és hivatkozásainak táblázatában nem szerepeltek a helyettesített harmonizált szabvány hivatkozásai, valamint az e szabvány által biztosított megfelelőség vélelme megszűnésének időpontja. Hangsúlyozta mindazonáltal, hogy a táblázat ezen időpontra vonatkozó oszlopa tartalmazott egy megjegyzést, amely megállapítja, hogy „[a] megfelelőségre vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja általában megegyezik az Európai Szabványügyi Szervezet által meghatározott visszavonás időpontjával”, és hogy „felhív[ták] e szabványok használóinak a figyelmét arra, hogy bizonyos kivételes esetekben ez másképpen lehet”. E tekintetben a felperes a magában az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványban foglalt és az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) honlapján szereplő információkra hivatkozott, amelyek szerint az említett visszavonás időpontja (dow) (a továbbiakban: a visszavonás időpontja) a jelen esetben 2013. szeptember 1-je volt.

11 A lett hatóságok a maguk részéről a 2006/42 irányelvre hivatkozva hangsúlyozták, hogy az 5. cikk előírta, hogy valamely gép gyártója vagy meghatalmazott képviselője a forgalomba hozatala előtt köteles biztosítani, hogy a gép megfeleljen az ugyanezen irányelv által meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek. Emlékeztettek arra, hogy ezt, ugyanezen irányelv 7. cikke szerint valamely, az érintett gépre vonatkozó harmonizált szabványnak való, a Hivatalos Lapban közzétett megfelelőségi nyilatkozattal is megtehető, amely az említett követelményeknek való megfelelőség vélelmét vonta maga után. Ennek híján az érdekeltnek más eszközökkel kellett volna bizonyítania, hogy legalább a harmonizált szabvány tiszteletben tartásához szükséges mértékben tiszteletben tartotta e követelményeket. A lett hatóságok hozzátették, hogy mivel az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványt 2011. április 8-án tették közzé a Hivatalos Lapban, 2012-ben és 2013-ban, azaz a szóban

forgó fűnyíró EK megfelelőségi nyilatkozatának évében, illetve az ellenőrzött példány gyártási évében már nem volt alkalmazandó az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány, és az annak történő megfelelés már nem volt képes felállítani az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek való megfelelőség vélelmét. Az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabvány nem vitatottan szigorúbb, mint az azt megelőző szabvány, megfelelt viszont a „műszaki ismeretek adott fejlettségi fokának”. A szlovéniai metrológiai és minőségbiztosítási intézet ellenőrzési jelentése megállapítja továbbá, hogy a szóban forgó fűnyíró nem biztosította a legalább az alkalmazandó harmonizált szabvány tiszteletben tartásából eredő biztonsági szinttel egyező biztonsági szintet. A lett hatóságok 2014. március 19-én bejelentették, hogy meg fogják tiltani az értékesítést.

12 2014 májusában véleményt tettek közzé a szóban forgó fűnyíró vonatkozásában a RAPEX-ben (a nem élelmiszer jellegű veszélyes termékek közösségi gyors tájékoztatási rendszere). Az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL 2002. L 11., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 447. o.) előírt e rendszer társítja a Bizottságot és a tagállamok fogyasztóvédelmi hatóságait, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes egyéb államokat. A nemzeti hatóságok bejelentései alapján lehetővé teszi a Bizottság számára a fogyasztók egészségére és a biztonságára súlyos veszélyt jelentő termékek heti jegyzékének felállítását és közzétételét.

13 A RAPEX-nek szóló, a szóban forgó fűnyíróra vonatkozó jelentés mindazonáltal „a veszély más szintjét”, nem pedig – mint a heti jegyzékben említett többi termék vonatkozásában fennálló – „súlyos veszélyt” említ. A vágást azonosította veszélyként, és megállapítja, hogy „a vágókések nem kellően védettek”, „következésképpen az adott személy a használat vagy a karbantartás során megvághatja lábait vagy kezeit”, és hogy „a termék nem tartja tiszteletben a gépekről szóló irányelv és a vonatkozó EN 60335-2-77 harmonizált szabvány követelményeit”. Hozzáteszi, hogy a forgalomból történő kivonásra irányuló önkéntes intézkedésekre kerül sor.

14 Pontosítani kell, hogy a 2001/95 irányelv 2. cikke szerint a kivonás olyan intézkedés, amelynek célja a fogyasztóra veszélyes termék forgalmazásának, bemutatásának és a fogyasztó számára történő felajánlásának megakadályozása, és eltér a visszahívástól, amely olyan intézkedés, amelynek célja a fogyasztók számára a gyártó vagy a forgalmazó által már leszállított vagy rendelkezésre bocsátott veszélyes termék visszaadása.

15 2014. június 11-i levelében a szóban forgó fűnyíró lettországi forgalmazója jelezte a lett hatóságoknak, hogy kivonta a gépet a piacról. Egyébiránt 2014. augusztus 28-i levelében a felperes megerősítette, hogy annak érdekében, hogy a RAPEX visszavonja a termékére vonatkozó véleményt, amely azzal a veszéllyel jár, hogy rossz fényt vet hírnevére, kivonja a lett piacról a szóban forgó fűnyírót, és jelezte, hogy azt 2013. szeptember 1-je óta már nem gyártják, és nem is forgalmazzák az egész Európai Unió területén.

16 2014. július 1-jén a lett hatóságok a 2006/42 irányelv 11. cikkének (2) bekezdése alapján értesítették a Bizottságot, hogy a szóban forgó fűnyírót önkéntesen kivonják a piacról és nem forgalmazzák. E cikk védzáradékról szóló rendelkezései előírják:

„(1) Ha egy tagállam megbizonyosodik arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó gép, amely EK-jelöléssel rendelkezik, és amelyhez EK megfelelőségi nyilatkozatot csatoltak, rendeltetésszerű vagy észszerűen előrelátható körülmények közötti használat esetén veszélyeztetheti a személyek, illetve adott esetben a háziállatok egészségét vagy biztonságát és a tulajdon biztonságát, meghoz minden megfelelő intézkedést az ilyen gép forgalomból történő kivonására, forgalomba hozatalának és/vagy üzembe helyezésének megtiltására, vagy szabad mozgásának korlátozására.

(2) A tagállam azonnal értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot minden ilyen intézkedésről, megjelölve döntésének indokát, és különösen azt, hogy a nem megfelelőség minek a következménye:

a) az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alapvető követelmények kielégítésének hiánya;

[…]

(3) A Bizottság késedelem nélkül konzultációt kezd az érintett felekkel.

A Bizottság ezen konzultációt követően mérlegeli, hogy indokoltak-e a tagállam által megtett intézkedések, és döntéséről tájékoztatja az intézkedést megtevő tagállamot, a többi tagállamot és a gyártót vagy annak meghatalmazott képviselőjét.

[…]

(5) Ha a gép nem felel meg, és EK-jelöléssel rendelkezik, az illetékes tagállamnak megfelelő intézkedéseket kell tennie az ellen, aki a jelölést elhelyezte, és erről értesítenie kell a Bizottságot. A Bizottság értesíti a többi tagállamot.

(6) A Bizottság biztosítja, hogy az eljárás lefolytatásáról és eredményéről a tagállamok folyamatosan tájékoztatást kapjanak.”

17 A lett hatóságok bejelentést tartalmazó nyomtatványa jelzi, hogy a mozgó elemek védőburkolata és védőberendezései tekintetében nem áll fenn a 2006/42 irányelv I. mellékletének a fenti 4. és 7. pontban felidézett tartalmú 1.3.8. és 1.4.1. pontjában említett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelés. Pontosítja, hogy vizsgálatot végeztek az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabvány rendelkezései vonatkozásában, és e tekintetben megállapításra került, hogy nem áll fenn a kellő távolság az elmozdítható vágókés széle és a vágókés burkának hátsó fala között, ami befolyásolja a szóban forgó fűnyíró rendes működését. A nyomtatványban megállapításra került továbbá, hogy a forgalmazó a piacról történő önkéntes kivonásra és nem forgalmazásra irányuló intézkedéseket tett, és a gyártót 2013. december 12-én értesítette erről. A szlovéniai metrológiai és minőségbiztosítási intézetnek a fenti 7. pontban említett ellenőrzési jelentését csatolták a nyomtatványhoz.

18 2014. szeptember 24-i levelében a Bizottság a 2006/42 irányelv 11. cikke (3) bekezdésének rendelkezései szerint és a forgalombahozatali tilalomra hivatkozva felhívta a felperest arra, hogy nyújtsa be észrevételeit a lett hatóságok értesítését követően, megállapítva az EN 60335-2-77:2010 szabványnak való megfelelésnek a szlovéniai metrológiai és minőségbiztosítási intézet ellenőrzési jelentésében feltüntetett hiányát. E levélben a Bizottság azt javasolta a felperesnek, hogy vegye fel a kapcsolatot a szolgálataival.

19 2014. október 4-i levelében a felperes azt válaszolta a Bizottságnak, hogy a szóban forgó fűnyírót 2013. szeptember 1-je óta nem gyártják, és már nem hozzák kereskedelmi fogalomba, a termék visszavonására különösen a lettországi forgalmazóknál és a viszonteladóknál került sor. A felperes hozzátette, hogy álláspontja szerint a szóban forgó fűnyíró tiszteletben tartotta a „gépekről szóló irányelvnek” a fűnyíró gyártása és forgalomba hozatala során alkalmazandó követelményeit.

20 E körülmények között fogadta el a Bizottság 2015. június 10-én a Lettország által a GGP Italy spa által gyártott fűnyíró gép forgalomba hozatalának megtiltására a 2006/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően hozott intézkedésről szóló (EU) 2015/902 végrehajtási határozatot (HL 2015. L 147., 22. o., a továbbiakban: megtámadott határozat).

21 A Bizottság a lett hatóságok értesítéséről szóló megtámadott határozatban megállapította és jelezte, hogy e hatóságok a szóban forgó fűnyíró forgalmazásának tilalmára irányuló intézkedést fogadtak el, és hogy az utóbbi a 2006/42 irányelv szerinti EK-jelöléssel rendelkezik, mindazonáltal az iratok alapján nem tesz eleget az említett irányelv I. mellékletének 1.3.8. és 1.4.1. pontjában említett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek, „mivel a gép hátsó fala és a vágókés széle közötti távolság túl rövid, amely hátrányosan befolyásol[t]a a gép biztonságos működését”, hogy a gyártó a lett piacról történő önkéntes visszavonást jelentett be, és hogy igazoltnak kell tekinteni az elfogadott nemzeti intézkedést. A tagállamokat jelölte meg a megtámadott határozat címzettjeiként.

22 2015 júliusában a svéd hatóságok a megtámadott határozatra hivatkozva közzétették, hogy a szóban forgó fűnyíró nem értékesíthető, és nem is használható.

Az eljárás és a felek kérelmei

23 A Törvényszék Hivatalához 2015. augusztus 17-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

24 A Törvényszék Hivatalához 2015. október 16-án benyújtott külön iratában a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet is előterjesztett, amelyben kérte a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését, és minden további, hasznosnak ítélt intézkedés elfogadását. A GGP Italy kontra Bizottság 2015. december 10-i végzésben (T-474/15, EU:T:2015:958) a Törvényszék elnöke elutasította e kérelmet, és a költségekről nem határozott.

25 A Törvényszék Hivatalához 2015. november 16-án benyújtott beadványában a Lett Köztársaság kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2015. december 16-i végzésével a Törvényszék második tanácsának elnöke engedélyezte e beavatkozást.

26 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.

27 A Törvényszék a felek szóbeli előadásait és az általa feltett kérdésekre adott válaszait a 2016. szeptember 21-i tárgyaláson hallgatta meg.

28 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg megtámadott határozatot;

– a Törvényszék tegyen meg minden további szükséges intézkedést;

– a Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

29 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

30 A Lett Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

A jogkérdésről

Azon kereseti kérelem elfogadhatóságáról, hogy a Törvényszék „fogadjon el minden további szükségesnek ítélt intézkedést”

31 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikkéből – amely az említett alapokmány 53. cikke szerint alkalmazandó a Törvényszékre –, valamint a Törvényszék eljárási szabályzatának 76. cikkéből következik, hogy a keresetlevélnek világosan és pontosan tartalmaznia kell a jogvita tárgyát, a kereseti kérelmeket és a hivatkozott jogalapok rövid összefoglalását, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését, a Törvényszék számára pedig azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét. Ebből következik, hogy a kereseti kérelmeket pontosan és egyértelműen kell megfogalmazni annak elkerülése érdekében, hogy a Bíróság ne *ultra petita* határozzon, vagy nehogy elmulasszon valamely kifogásról határozni (lásd ebben az értelemben: 1962. december 14-i Meroni kontra Főhatóság ítélet, 46/59 és 47/59, EU:C:1962:44, 780. o.; 2012. május 10-i Bizottság kontra Észtország ítélet, C-39/10, EU:C:2012:282, 24. pont; 2011. április 13-i Planet kontra Bizottság ítélet, T-320/09, EU:T:2011:172, 22. pont).

32 Márpedig a felperes által benyújtott azon kereseti kérelmek, amelyek szerint a Törvényszéknek „minden további szükségesnek ítélt intézkedést el kell fogadnia” nyilvánvalóan nem felel meg az előző pontban felidézett követelményeknek. Így e kérelem elfogadhatatlan.

Az ügy érdeméről

33 A felperes megsemmisítési keresetének alátámasztására öt jogalapra hivatkozik. Egyrészt lényegében a Bizottság megsértette a 2006/42 irányelv 20. cikkét, amennyiben a megtámadott határozatot az érdekeltek védelemhez való jogának biztosítására irányuló e cikk rendelkezéseire tekintettel szabálytalan eljárásban fogadta el. Másrészt megsértették továbbá ugyanezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdését, 6. cikkének (1) bekezdését, 7. cikkét és 11. cikkét, amelyek a gépek gyártói számára a termékeik alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek és az említett irányelvben kimondott egyéb előírásoknak való megfelelés igazolását és ennélfogva az Unióban történő szabad forgalomba hozatalukat, valamint bizonyos feltételekkel a hatóságok számára védőintézkedések elfogadását lehetővé tévő rendelkezéseket tartalmaznak.

A 2006/42 irányelv 20. cikkének megsértésére alapított jogalapról

34 A 2006/42 irányelv 20. cikke a következőket írja elő:

„Minden olyan, az irányelv értelmében tett intézkedést, amely az irányelv hatálya alá tartozó gépek forgalomba hozatalát és/vagy üzembe helyezését korlátozza, pontosan meg kell indokolni. Az ilyen intézkedésről a lehető leghamarabb tájékoztatni kell az érdekelt felet, akit ezzel egyidejűleg tájékoztatni kell a számára az érintett tagállam hatályos joga alapján nyitva álló jogorvoslati lehetőségekről és azok időbeli korlátairól.”

35 E tekintetben a felperes azt állítja, hogy nem értesítették a lett hatóságoknak a szóban forgó fűnyíró piacról történő kivonására és a forgalomba hozatalának megtiltására irányuló azon határozatáról, amely alapján a Bizottság elfogadta a megtámadott határozatot. A lett kormány beavatkozási beadványa egyébiránt megállapítja, hogy a végleges kötelező határozatot a Bizottsághoz való fordulást követően fogadták el. Az utóbbi tehát egy nem létező határozatot hagyott helyben, és ennyiben jogellenes a megtámadott határozat. Következésképpen a 2006/42 irányelv 20. cikkének egyik rendelkezését sem tartották tiszteletben. A fentiekre tekintettel különösen nem jelölték meg a lettországi jogorvoslati lehetőségeket, és azokkal nem lehetett élni sem. A Bizottság, amint az az ellenkérelemben megállapításra került, csupán a lett hatóságok által elküldött nyomtatványokat

megtekintve, megelégedett a lettországi forgalmazók és gyártók szóban forgó fűnyíró vonatkozásában tett intézkedésekre vonatkozó értesítésének tisztán formális ellenőrzésével. E nyomtatvány megállapításai nem egyértelműek, sőt pontatlanok, vagy ellentmondanak a lett kormány által a beavatkozási beadványban adott magyarázatoknak, különösen a forgalmazó tekintetében tett intézkedés és a gyártó arról történő értesítése vonatkozásában, és egyébiránt a természetüket illetően nem felelnek meg a Bizottság által a megtámadott határozatban foglaltaknak. Az utóbbi ugyanis csak a forgalomba hozatal tilalmát állapította meg, nem pedig a piacról történő kivonást, amely mindazonáltal a nyomtatványban szerepel.

36 A Bizottság szerint a jogalap nem a megtámadott határozatot érinti, hanem a lett hatóságok által elfogadott intézkedést. E jogalap elfogadhatatlan. Másodlagosan a Bizottság előadja, hogy a 2006/42 irányelv védelmi mechanizmust érintő 11. cikke keretében valamely tagállam kezdeményezése nem indította arra, hogy minden szempontból ellenőrizni kezdje a nemzeti intézkedések jogszerűségét, ami a nemzeti bíróság feladata, hanem azt vizsgálta, hogy érdemüket tekintve igazoltak-e ezen intézkedések. A Bizottság e tekintetben a 2015. július 15-i CSF kontra Bizottság ítéletre (T-337/13, EU:T:2015:502, 100. pont) hivatkozik. A Bizottság hozzáteszi, hogy a felperes a Bizottsághoz forduláskor nem említette a nemzeti hatóságokkal fennálló eljárási nehézségeket. A megtámadott határozat csak forgalombahozatali tilalmat, nem pedig kivonást említ, mivel maga a felperes a lett hatóságoknak 2014. augusztus 28-án bejelentett, piacról való kivonásra irányuló intézkedéseket fogadott el, és a határozat a szóban forgó gépnek bármely uniós tagállamban történő esetleges újbóli forgalomba hozatalának tilalmára irányul.

37 A maga részéről a lett kormány azt állítja, hogy a lett hatóságok megfeleltek a nemzeti eljárásnak, és hogy a fenti 11. pontban hivatkozott 2014. március 19-i levelükkel indokolták álláspontjukat, és korlátozó intézkedést jelentettek be. Mindazonáltal nem hoztak belső jogorvoslattal megtámadható végleges intézkedést annak érdekében, hogy megvárják álláspontjuk Bizottság által a 2006/42 irányelv 11. cikke keretében történő megerősítését vagy elutasítását.

38 Először is el kell ismerni a Bizottság által elsődlegesen előadottakkal szemben, hogy a jelen jogalap a megtámadott határozat ellen, nem pedig a lett hatóságok által elfogadott intézkedés ellen irányul, még ha e hatóságok magatartására vonatkozó kritikán alapul is. A megtámadott határozattal szembeni fellebbezési jogalapként nyújtották be, és azt rója fel a Bizottság terhére, hogy megsértette a 2006/42 irányelv 20. cikkét, amikor igazoltnak nyilvánított valamely, az e rendelkezés megsértésével elfogadott nemzeti intézkedést. Ennélfogva a jelen jogalap nem tekinthető elfogadhatatlannak, és ennélfogva még hatástalannak sem, amint azt a Bizottság a tárgyaláson állította.

39 Az érdemet illetően emlékeztetni kell arra, hogy amint az a Bizottság által említett 2015. július 15-i CSF kontra Bizottság ítéletben (T-337/13, EU:T:2015:502, 100. pont) már megállapításra került, a 2006/42 irányelv 11. cikkének (3) bekezdése alapján hozott olyan határozat elfogadása keretében, mint amilyen a megtámadott határozat, a Bizottság nem köteles az említett cikkben előírt védzáradék alkalmazásához vezető nemzeti intézkedések jogszerűségét minden szempontból felülvizsgálni. E tekintetben ezen irányelv 20. cikke, amelynek megsértésére a felperes hivatkozik, kifejezetten említi „az érintett tagállam hatályos joga alapján nyitva álló jogorvoslati lehetőségeket”, amely utal arra egyrészt, hogy az irányelv alapján hozott nemzeti intézkedésekre irányul, másrészt pedig, hogy azok felülvizsgálata a nemzeti bíróságok feladata. E cikk nem keletkeztet tehát kötelezettségeket a Bizottság terhére.

40 A 2006/42 irányelv 11. cikke (3) bekezdésének alkalmazása keretében a Bizottság szerepe elsősorban annak ellenőrzése, hogy a hozzá a valamely tagállam által bejelentett megfelelő intézkedések ténybeli és jogi szempontból indokoltak-e, annak elkerülése érdekében, hogy valamely gép – amint azt az ugyanezen cikk (1) bekezdése kimondja – veszélyeztethesse a személyek, illetve adott esetben a háziállatok, a tulajdon vagy a környezet egészségét vagy biztonságát (2015. július 15-i CSF kontra Bizottság ítélet, T-337/13, EU:T:2015:502, 101. pont). A felperes által a tárgyaláson előadott egyik érvre válaszul hangsúlyozni kell, hogy az egyenlő bánásmódnak a nemzeti hatóságok által történő

állítólagos megsértése összefüggésében fent hivatkozott ítéletben tett elemzés szintén releváns a jelen ügyben, amelyben azt állítják, hogy a nemzeti hatóságok valamely irányelv rendelkezéseit sértették meg. A két ügyben a nemzeti hatóságok esetleges uniós jogi elvi vagy jogszabályi kötelezettségszegései szerepelnek, amelyek tiszteletben tartását a nemzeti bíróságok vizsgálják.

41 Így nem elfogadhatók a felperes azon érvei, amelyek szerint a Bizottság megsértette a 2006/42 irányelv 20. cikkét, amikor olyan nemzeti intézkedést hagyott jóvá, amelyet magát e rendelkezés megsértésével fogadtak el.

42 Egyébiránt a felperesnek a lett kormány által az eljárás során felhozott elemekre alapított érvekre – amelyek szerint lényegében a Bizottság a 2006/42 irányelv 20. cikkének megsértése nélkül szintén nem hagyhatott jóvá egy nem kötelező erejű, sőt nem létező nemzeti határozatot – válaszul pontosítani kell, hogy semmi sem akadályozza meg, hogy az ezen irányelv 11. cikkében előírt védzáradék szerint a tagállam által elfogadandó és a Bizottsággal közlendő „megfelelő intézkedések” nem egyoldalú vagy nem közvetlenül kötelező erejű intézkedések formáját öltsék. Egyébiránt, amennyiben az ilyen intézkedések nem tartoznak az említett védzáradék hatálya alá, annak hatálya jelentősen csökkenhet, mivel sem a Bizottság, sem pedig a valamely géppel veszélyt okozó tagállamon kívüli tagállamok nem értesülnek arról, mivel e gép gyártója, meghatalmazott képviselője vagy a forgalmazói önkéntes intézkedéseket fogadtak volna el, vagy maguk is megfeleltek volna a nem kötelező erejű intézkedéseknek. Így azon tény közlése, mint a jelen ügyben, hogy a nemzeti hatóságok eljárását követően a forgalmazó önkéntesen hoz a piacról történő kivonásra és nem forgalmazásra irányuló intézkedéseket, megfelelő intézkedés közlésének minősül, amely révén a 2006/42 irányelv 11. cikkének (3) bekezdése alapján hozott bizottsági határozat elfogadására sor kerülhet.

43 A fentiekből következik, hogy a 2006/42 irányelv 20. cikkének Bizottság által történő megsértésére alapított jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 2006/42 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének, 6. cikke (1) bekezdésének, 7. cikkének és 11. cikkének megsértésére alapított jogalapról

44 A 2006/42 irányelvnek a felperes által hivatkozott rendelkezései közül az 5. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a gépek forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése előtt a gyártó vagy meghatalmazott képviselője köteles többek között biztosítani, hogy a gép megfeleljen az említett irányelv I. mellékletben meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek; elvégezni a vonatkozó megfelelőségértékelési eljárásokat, elkészíteni az EK megfelelőségi nyilatkozatot és az EK-jelölést elhelyezni a gépen. A 6. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják meg az olyan gépek forgalomba hozatalát és/vagy üzembe helyezését, amelyek megfelelnek az irányelvnek. A 7. cikk többek között előírja, hogy a tagállamoknak az olyan gépet, amely az EK-jelölést viseli, és amelyhez mellékelték az EK megfelelőségi nyilatkozatot, az irányelv rendelkezéseinek megfelelőként kell elfogadniuk, és hogy az olyan gépről, amelyet a Hivatalos Lapban a Bizottság által közzétett hivatkozással rendelkező harmonizált szabványoknak megfelelően gyártottak, vélelmezni kell, hogy az ilyen harmonizált szabvány által előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek megfelel. Emlékeztetni kell arra, hogy a harmonizált szabványt a 2. cikk akként határozza meg, mint „egy szabványügyi testület – nevezetesen az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (CENELEC) vagy az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI) – által elfogadott, nem kötelező erejű műszaki előírás, amelyet a Bizottság a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [(HL 1998. L 204., 37. o.)] megfelelően kiadott megbízás alapján fogadott el”. Végül a 2006/42 irányelv 11. cikke, amelyet részben felidéz a fenti 15. pont, meghatározza a védzáradék végrehajtásának feltételeit.

45 Lényegében a felperes azt állítja, hogy a fent hivatkozott rendelkezések megsértésének minősül, hogy a Bizottság a lett hatóságok elutasítását követően elutasította annak elismerését, hogy a 2013. szeptember 1-je előtti forgalomba hozatalhoz vagy üzembe helyezéshez a szóban forgó fűnyírónak a 2006/42 irányelvben említett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelése vélelmezhető az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványnak történő megfelelése révén.

46 Mivel a vonatkozó szövegek időbeli hatályának kérdése lényeges a jelen jogalap és a felek e tekintetben előadott érveinek a vizsgálatakor, hasznos felidézni az alábbi időpontokat:

– 1993 óta: az első „gépekről szóló irányelv” alkalmazása, és annak módosításai, amelyek konszolidációjával létrejött a 98/37 irányelv;

– 2006. június 9.: a 2006/42 irányelv Hivatalos Lapban történő közzététele;

– 2007. november 6.: az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány első közzététele a Hivatalos Lapban;

– 2009. március 28.: az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány utolsó közzététele a Hivatalos Lapban;

– 2009. december 29.: a 98/37 irányelv hatályon kívül helyezése és a 2006/42 irányelv átültetésére szolgáló intézkedések hatálybalépése;

– 2011. április 8.: az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabvány első közzététele a Hivatalos Lapban;

– 2012. szeptember 3.: a szóban forgó fűnyírónak az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványra hivatkozó EK megfelelőségi tanúsítványa;

– 2013. szeptember 1-je: a Cenelec által meghatározott EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány visszavonásának időpontja.

47 A tárgyaláson a Bizottság állította másodlagosan, hogy a felperes jogalapja hatástalan. A megtámadott határozat megtiltja ugyanis a jövőben a szóban forgó fűnyíró egész Unióban történő esetleges újbóli forgalomba hozatalát, és nem vitatott, hogy 2015 júniusában, a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában a gép annak kérdésétől függetlenül nem felelt meg a 2006/42 irányelvben említett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek, hogy 2013. augusztus 31-ig az e követelményeknek való megfelelőség vélelme az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványnak való megfelelősége okán fűződhetett hozzá.

48 A maga részéről a felperes emlékeztet arra, hogy a „gyalogvezetésű, hálózatról működtetett fűnyírók” tekintetében az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány helyébe lépő szabványra, azaz az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványra történő hivatkozást 2011. április 8-án tették közzé a Hivatalos Lapban, anélkül hogy a Bizottság az e közzététellel érintett harmonizált szabványok címei és hivatkozásai táblázatának megfelelő oszlopában egyértelműen jelezte volna a helyettesített szabvány által felállított megfelelőség vélelme megszűnésének időpontját. E feltételek mellett ezen oszlop 1. megjegyzésére kell hivatkozni, amely megállapítja, hogy „[a] megfelelőségre vonatkozó vélelem időpontja általában megegyezik az Európai Szabványügyi Szervezet által meghatározott visszavonás időpontjával”, és hogy „felhív[ták] e szabványok használóinak a figyelmét arra, hogy bizonyos kivételes esetekben ez másképpen lehet”. Márpedig az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány visszavonásának időpontja, amint az számos szabványügyi testület dokumentumában és magában az EN 60335-2-77:2010 szabványban is szerepel, 2013. szeptember 1-je.

49 A felperes hozzáteszi, hogy a 2011. április 8. és 2013. augusztus 31. közötti időszakban az EN 60335-2-77 harmonizált szabvány két – a 2006-os és a 2010-es – változata lehetővé tette az érintett gépek 2006/42 irányelv által előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelősége vélelmének felállítását. Az ilyen átfedési időszak – amely egyébiránt megfelel azon időszaknak, amikor a harmonizált szabvány új változatával össze nem egyeztethető nemzeti szabványok még fenntarthatók – elengedhetetlen annak érdekében, hogy a gépek gyártóinak idejük legyen arra, hogy termékeiket és adott esetben eljárásaikat és gyártási eszközeiket a harmonizált szabvány új változatának előírásaihoz igazítsák, és arra, hogy a helyettesített szabvány előírásainak megfelelő gépeket értékesítsék. Valószínűtlen, hogy az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabvány közzététele, 2011. április 8. után az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány figyelembevételével gyártott gépeket egyik napról a másikra már nem lehetett gyártani és kereskedelmi forgalomba hozni, és hogy egy nem hivatalos szabványnak, mint egy pár nappal azelőtt harmonizált szabványnak, megfelelő gépeket kellett gyártani és kereskedelmi forgalomba hozni.

50 A felperes elismeri, hogy kivételes okok miatt a harmonizált szabvány korábbi változata alapján fennálló megfelelőség vélelme megszűnésének időpontját a Bizottság a visszavonás időpontja előtti vagy utáni időpontra is megállapíthatja, ezen esetben azonban a Bizottságnak a harmonizált szabvány új változata Hivatalos Lapban történő közzétételének megfelelő oszlopában jeleznie kell azt, ami a jelen esetben nem történt meg.

51 Érvelésének alátámasztása érdekében a felperes különösen a Bizottság alábbi két nyilvános dokumentumára támaszkodik: „Útmutató a gépekről szóló 2006/42 irányelv alkalmazásához – 2010. júniusi 2-i kiadás” („A műszaki ismeretek adott fejlettségi foka” című (161) bekezdés) és „Az uniós termékszabályok végrehajtásáról szóló kék útmutató – 2014” („A harmonizált szabványok felülvizsgálata” című 4.1.2.6. pont).

52 Mivel a Bizottság védekezésül előadott érvei feltételezik, hogy 2009. december 29. és 2011. április 8. között nem volt olyan harmonizált szabvány, amely a „gyalogvezetésű, hálózatról működtetett fűnyírók” tekintetében a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmét biztosította, a felperes hangsúlyozza, hogy az ilyen gépek gyártóinak nem volt más választása, mint hogy a legújabban közzétett harmonizált szabványra, azaz az EN 60335-2-77:2006 szabványra hivatkozzanak az e követelményeknek való megfelelés bizonyítása érdekében, annál is inkább, mivel a szabványt átültették a nemzeti jogrendekbe, többek között az olasz jogrendbe, amely alá az tartozik, és az átültetett nemzeti szabványok a visszavonásnak a felváltó harmonizált szabványban megjelölt időpontjáig érvényesek maradhattak. A 2011. április 8. utáni időszakot illetően és e visszavonás időpontjáig az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány átültetett nemzeti szabványainak fennállása bizonyítja, hogy még hivatkozhattak annak rendelkezéseire, akkor is, ha a gyártók az új EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványra is hivatkozhattak.

53 A lett kormány által támogatott Bizottság a maga részéről a jogalap érdemének értékelésekor elutasítja a felperes érveit. Úgy érvel, hogy a 2006/42 irányelv a 98/37 irányelv helyébe lépett, és hogy a tagállamoknak a 2006/42 irányelv 26. cikke alapján a 98/37 irányelv hatályon kívül helyezésének időpontjától, 2009. december 29-től alkalmazniuk kell az utóbbi irányelv rendelkezéseit. Márpedig az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány kidolgozására csak azért került sor, hogy lehetővé tegye a 98/37 irányelvben foglalt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmének biztosítását. A 2006/42 irányelv alapján előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények tekintetében soha nem tette volna lehetővé ilyen vélelem felállítását. Ez magyarázatot ad arra, hogy a Hivatalos Lapban történő, az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványt említő, mind a 2006/42 irányelv szerinti harmonizált szabványokra vonatkozó közzétételek, különösen a 2011. április 8-i közzététel, amely első alkalommal említi az említett szabványt, a helyettesített szabványokra vonatkozó táblázat oszlopaiban nem tartalmazzák az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványt. Ennélfogva nem bír jelentőséggel a jelen ügyben az oszlopok közül a helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontját érintő második oszlopban szereplő, a felperes által annak alátámasztására hivatkozott 1. megjegyzés, hogy hivatkozhatott az

EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványra, annak visszavonásának időpontjáig. Általában véve a szabványügyi testületek által adott, a visszavonás időpontjára vonatkozó megállapítások nem bírnak jelentőséggel annak megállapításakor, hogy a harmonizált szabvány tiszteletben tartása a vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmével jár-e, amíg ezen időpontokat a Bizottság át nem veszi a harmonizált szabványokra vonatkozó közzétételekben.

54 A Bizottság előadja, hogy így a gyártók a „gyalogvezetésű, hálózatról működtetett fűnyírók” vonatkozásában három eltérő időszakot ismertek termékeik vonatkozó egymást követő irányelvekben említett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőségi igazolásai tekintetében. 2009. december 28-ig, a 98/37 irányelv alkalmazásának utolsó napjáig, hivatkozhattak az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványra, annak érdekében, hogy termékeikhez az ezen irányelvben említett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőségére vonatkozó vélelem fűződjön. Mivel 2009. december 29-től 2011. április 8-ig a 98/37 irányelvet felváltotta a 2006/42 irányelv, de a „gyalogvezetésű, hálózatról működtetett fűnyírók” tekintetében a 2006/42 irányelv alapján alkalmazandó egyetlen harmonizált szabványt sem tettek közzé a Hivatalos Lapban, a gyártóknak a valamely harmonizált szabványra történő hivatkozástól eltérő bármely eszközzel kellett volna bizonyítaniuk gépeik 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelését, különösen a termék műszaki dokumentációjában egyéb szabványokra és műszaki leírásokra, például nemzeti szabályokra, európai vagy nemzetközi nem harmonizált szabványokra vagy a gyártó saját műszaki leírására történő hivatkozással. Végül 2011. április 8. óta a gyártók a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmét élvezték, az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványra történő hivatkozással. Ennélfogva a szóban forgó fűnyíró 2012. szeptemberében készült EK megfelelőségi nyilatkozatában a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmének igazolásához nem hivatkozhattak az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványra. Ugyanígy az e szabványnak megfelelően, 2013-ban gyártott példányokhoz nem fűződhetett ilyen vélelem.

55 Először is meg kell vizsgálni a Bizottság tárgyaláson felhozott érvét, amely szerint hatástalan a felperes által előadott második megsemmisítési jogalap, mivel a megtámadott határozat a közzététele, 2015 júniusa óta tiltja a szóban forgó fűnyíró bármely újbóli forgalomba hozatalát, amely időszak az említett jogalapban érintett, részben a 2012. és a 2013. évre vonatkozó időszakot követő időszak.

56 Ezt az érvelést nem lehet elfogadni.

57 A vizsgált jogalap ugyanis olyan határozat ellen irányul, amely megerősítette a nemzeti hatóságok értékelését egy 2012-ben vagy 2013-ban, szeptember 1-jét megelőzően forgalomba hozott gépet illetően, amely szerint az utóbbi nem tartotta tiszteletben a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket, mivel nem felelt meg az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványnak, jóllehet a gyártója az e követelményeknek való megfelelőség vélelmére hivatkozott az EN 60335-2-77:2006 szabványnak való megfelelősége alapján. Következésképpen a vizsgált jogalap, amely közvetlenül ezen értékelést vitatja, nem lehet hatástalan, amennyiben megalapozottnak tekintendő. Emellett megállapítható, hogy a felperesnek volt és akkor is fennmarad a megtámadott határozattal szemben történő eljáráshoz fűződő érdeke, ha megerősítette a szóban forgó fűnyíró piacról történő önkéntes kivonását és nem forgalmazását, amennyiben a vitatott értékelés bizonyára a hírnév sérelméhez vezet, tekintettel különösen a szóban forgó fűnyíró márkájának hírnevére, és a svéd hatóságokat már arra ösztönözte, hogy jelezzék, hogy a gépet már nem szabad használni. A felperes eljáráshoz fűződő érdeke annyiban is fennáll, amennyiben a megtámadott határozat esetleges megsemmisítése lehetővé teszi annak elkerülését, hogy az állítólagos jogellenesség a jövőben megismétlődjék (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1985. szeptember 19-i Hoogovens Groepkontra Bizottság ítélet, 172/83 és 226/83, EU:C:1985:355, 19. pont; 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 61. és 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

58 Ami ezt követően a jogalap érdemi vizsgálatát illeti, előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a harmonizált szabványra történő hivatkozás csak a gyártó rendelkezésére álló egyik lehetőség annak bizonyításához, hogy e gépek egyike megfelel a vonatkozó irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek. Ugyanis mind a 98/37 irányelv a 8. cikkben és az V. és VI. mellékletben, mind a 2006/42 irányelv a 12. cikkben és a VII., VIII., IX. vagy X. mellékletben olyan megfelelőségértékelési eljárásokat ír elő, amelyek nem szükségképpen alapulnak azon a harmonizált szabványokon, amelyekre a közzététel során hivatkoztak.

59 Mindazonáltal a jelen esetben egyrészt a Bizottság a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények be nem tartásának megállapítását csak a szóban forgó fűnyírónak az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványnak való nem megfelelőségére alapította, amint az a megtámadott határozatból és a fenti 18. pontban említett levélből következik. Másrészt a felperes a maga részéről sem a lett hatóságok előtti, sem pedig a Bizottság előtti eljárás során nem kívánta a szóban forgó fűnyíró 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőségét az EN 60335-277:2006 harmonizált szabványra történő hivatkozástól eltérő módon bizonyítani. Ellenőrizni kell tehát, hogy az utóbbi harmonizált szabvány – amely tekintetében sem a Bizottság, sem pedig a lett hatóságok nem vitatták, hogy annak megfelelt a szóban forgó fűnyíró – járhatott-e a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmével 2012. szeptember 3. óta, amikor az említett fűnyíró EK megfelelőségi nyilatkozatát kiállították, 2013. augusztus 31-ig, amikor a felperes azt utoljára gyártotta.

60 Amint az a fenti 44. pontban megállapításra került, a 2006/42 irányelv 7. cikke, különösebben e rendelkezés (2) és (3) bekezdése szerint a harmonizált szabványra történő hivatkozásnak a Hivatalos Lapban a Bizottság által történő közzététele biztosít olyan jogi kötőerőt, amely lehetővé teszi a gépek gyártói vagy meghatalmazott képviselői számára, hogy a kereskedelmi forgalomba hozott és annak megfelelő gépeik vonatkozásában az ugyanazon irányelvben előírt és az említett közzétett harmonizált szabványban szereplő, vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmét élvezzék. Emellett megállapítható, hogy a mechanizmus a 98/37 irányelv hatálya alatt lényegében ugyanaz volt, a harmonizált szabvány nemzeti szabványként történő átültetésére figyelemmel, amely irányelv 5. cikke (2) bekezdésének első albekezdése előírta, hogy „[a]mikor egy harmonizált szabványt, amelyre vonatkozóan a hivatkozás az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétételre került, honosító nemzeti szabvány egy vagy több alapvető követelményt magában foglal, az ezzel a szabvánnyal összhangban gyártott gépeket és biztonsági berendezéseket úgy kell tekinteni, mint amelyek megfelelnek a vonatkozó alapvető követelményeknek”. Ennélfogva, amint azt Campos Sánchez-Bordona főtanácsnok a Bizottság által a tárgyaláson említett James Elliott Construction ügyre vonatkozó indítványa (C-613/14, EU:C:2016:63) 54. pontjában megállapította, a harmonizált szabványok közzétételére vonatkozó határozatok olyan jogi aktusok, amelyek megsemmisítés iránti keresettel megtámadhatók (lásd ebben az értelemben: 2016. október 27-i James Elliott Construction ítélet, C-613/14, EU:C:2016:821, 38–43. pont). A 2004. május 25-i Schmoldt és társai kontra Bizottság végzésben (T-264/03, EU:T:2004:157, 91–94. pont) a Törvényszék pontosította, hogy általános hatályú jogi aktusokról van szó. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az ilyen közzétételek rendszere az uniós intézmények általános hatályú jogi aktusai.

61 Meg kell állapítani, hogy a 2006/42 irányelv 7. cikke korlát nélkül azon harmonizált szabványokra vonatkozik, amelyek hivatkozásait közzétették a Hivatalos Lapban, és e cikk nem korlátozza hatályát és tartalmát azon harmonizált szabványokra, amelyek hivatkozásait ezen irányelv alapján tették közzé. E rendelkezés akadályozza így annak megállapítását, hogy a harmonizált szabványokra történő hivatkozások 98/37 irányelv alapján történő közzétételét ezen irányelvvel egy időben hallgatólagosan hatályon kívül helyezték. Ebből következik, hogy azon harmonizált szabványok, amelyek hivatkozásait a 98/37 irányelv alapján közzétették, a 2006/42 irányelv 7. cikkének hatálya alá tartoznak, amíg kifejezetten nem helyezik hatályon kívül azt a határozatot, amely jogi kötőerővel ruházza fel azokat annak érdekében, hogy azokra az érintett gépek forgalomba helyezésekor vagy üzembe helyezésekor, azaz a hivatkozásuk Hivatalos Lapban történő közzétételekor alkalmazandó irányelvben előírt alapvető

egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelme vonatkozzon. Ezen értelmezés koherens a 2006/42 irányelv 25. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel, amely szerint ennek értelmében „a hatályon kívül helyezett [98/37] irányelvre való utalásokat erre az irányelvre való utalásokként kell értelmezni, és a XII. mellékletben található megfelelőségi táblázat szerint kell olvasni”. E rendelkezések célja általános értelemben annak elkerülése, hogy azon jogi aktusokat és rendelkezéseket, amelyek végrehajtása kezdetben a 98/37 irányelv rendelkezéseihez kapcsolódott, ne fosszák meg hatályuktól csupán a 98/37 irányelv hatályon kívül helyezése és 2006/42 irányelvvel történő felváltása okán, és hogy az adott esetben ne eredményezzen joghézagot (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2003. október 16-i Írország kontra Bizottság ítélet, C-339/00, EU:C:2003:545, 35–39. pont). A jelen esetben a 2006/42 irányelv XII. mellékletének táblázata megfelelőséget állít fel a 98/37 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének első albekezdése és a 2006/42 irányelv 7. cikkének (2) és (3) bekezdése között, amelyekre a harmonizált szabványokra történő hivatkozásoknak a Hivatalos Lapban történő közzétételeit egymás után alapították.

62 A jelen esetben tehát az a kérdés merül fel, hogy az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványra történő hivatkozásnak a Hivatalos Lapban, eredetileg a Bizottság által a 98/37 irányelv alapján történő, amint az korábban megállapításra került a 2006/42 irányelv 7. cikke alapján a hatályon kívül helyezésének időpontjáig érvényes közzététele (első közzététel 2007. november 6-án [HL 2007. C 254., 52. o.], utolsó közzététel 2009. március 28-án [HL 2009. C 74., 55. o.]) kifejezett hatályon kívül helyezés tárgyát képezte-e a jelen esetben vitatott, 2012. szeptember 3-tól (a szóban forgó fűnyíró EK megfelelőségi nyilatkozatának kelte) 2013. augusztus 31-ig (a felperes szerint a szóban forgó fűnyíró gyártása leállításának időpontja) tartó időszak előtt vagy alatt. Emlékeztetni kell arra, hogy nem vitatott a felek között, hogy e közzététel mindenesetre már felállította a 2003. szeptember 1-je után forgalomba hozott vagy üzembe helyezett gépek tekintetében a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmét, mivel a felperes szerint a harmonizált szabvány e változata visszavonásának időpontja az EN 60335-2-77:2010 következő változatban került megállapításra.

63 Valamely általános hatályú jogi aktus – magasabb szintű jog valamely későbbi rendelkezésével történő összeegyeztethetetlenségéből eredő – hallgatólagos hatályon kívül helyezésének hiányában és a közzétételekor korlátozott érvényességi idő közlésének hiányában az ilyen aktus hatályon kívül helyezését csak az illetékes hatóság valamely új, közzétett határozata eredményezheti. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jogbiztonság elve, amely az uniós jog általános elvei közé tartozik, megköveteli, hogy az uniós jogszabályok és szabályozás egyértelmű, pontos és különösen az alkalmazása a jogalanyok számára kiszámítható legyen (lásd ebben az értelemben: 1981. július 9-i Gondrand és Garancini ítélet, 169/80, EU:C:1981:171, 17. pont; 1984. február 22-i Kloppenburg-ítélet, 70/83, EU:C:1984:71, 11. pont). Különösebben, amint az a 1997. október 21-i Deutsche Bahn kontra Bizottság ítéletben (T-229/94, EU:T:1997:155, 113. pont) megállapításra került, a jogbiztonság elve az uniós jogból fakadó helyzetek és jogviszonyok előreláthatóságának biztosítására irányul. E célból alapvető fontosságú, hogy intézmények tiszteletben tartsák az általuk elfogadott, és a jogalanyok jogi és ténybeli helyzetét befolyásoló aktusok sérthetetlenségét, és ennek megfelelően ezen aktusokat csak a hatásköri és eljárási szabályok betartásával módosíthatják.

64 A jelen esetben az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványra történő hivatkozásoknak a Hivatalos Lapban történő, egymást követő közzétételei nem tartalmazzák ezen egyes közzétételek érvényességi határidejeit, jóllehet a 2006/42 irányelv elfogadását követően került rájuk sor. Ráadásul az ezen új irányelv alapján közzétett harmonizált szabványokra történő egyetlen hivatkozás és a Bizottság által közzétett egyetlen más dokumentum sem utal az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány közzétételének hatályon kívül helyezésére, hacsak nem az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványra történő hivatkozásokat tartalmazó közzétételek táblázata „a helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja” című oszlopának 1. megjegyzése. Emlékeztetőül, e megjegyzés megállapítja, hogy „[a] megfelelőség vélelme megszűnésének időpontja általában megegyezik az Európai Szabványügyi Szervezet által meghatározott visszavonás időpontjával”, és hogy „felhív[ták] e szabványok használóinak a figyelmét arra, hogy bizonyos kivételes esetekben ez

másképpen lehet”. Márpedig, amint az korábban a fenti 10. pontban megállapításra került, a Cenelec Európai Szabványügyi Szervezet az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványban a 2003. szeptember 1-jei dátumot állapította meg az EN 60335-2-77:2006 helyettesített harmonizált szabvány visszavonásának időpontjaként, és következésképpen az utóbbira történő hivatkozás hatályon kívül helyezésére ezen időpontban került sor. Ilyen feltételek mellett a szóban forgó fűnyíró EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványnak történő megfelelése – a Bizottság és a lett kormány állításával ellentétben – a 2013. augusztus 31-ig történő forgalomba hozatal és üzembe helyezés vonatkozásában az e gépre vonatkozó, a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmét állította fel.

65 Egyébiránt megállapítható, hogy a Bizottság által elfoglalt álláspont sérti a két egymást követő, a 98/37 és a 2006/42 irányelv által elfogadott rendszer szerkezetét, amelyek célja az Unió egész területe vonatkozásában egy olyan hatékony mechanizmus bevezetése, amely a Bizottság által felhatalmazott szabványügyi testületek tömörítésével lehetővé teszi a gyártók és meghatalmazott képviselőik számára, hogy a kereskedelmi forgalomba hozott gépek tekintetében tiszteletben tartsák az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket egy olyan keretben, amely bizonyos mértékig az összes tagállamban biztonsággal és a forgalomba hozatal leegyszerűsítésével jár a számukra, és amely értékes biztosítékokat nyújt a nyilvánosság számára is. Az e testületek által elfogadott olyan harmonizált szabvány, amelynek hivatkozását közzétették a Hivatalos Lapban – miközben a gyártó vagy meghatalmazott képviselője számára nem jelenti az egyetlen módszert annak bizonyításához, hogy tiszteletben tartották e követelményeket – lehetővé teszi ugyanis számukra, hogy egy világos eljárás keretében az érintett termékhez az e harmonizált szabvány által lefedett alapvető követelményeknek való megfelelés vélelme fűződjön. Mind a 98/37 irányelv az 5. cikkében, mind pedig a 2006/42 irányelv a 7. cikkében tartalmaz e tekintetben a közzétett harmonizált szabványoknak való megfelelési mechanizmusnak jelentős szerepet szánó rendelkezéseket. Az utóbbi cikk ezt még meg is erősíti, amikor a fent hivatkozott vélelem felállítása érdekében az e harmonizált szabványokra történő hivatkozás lehetőségét az „átültető” nemzeti szabványok létezésétől elkülöníti.

66 Márpedig a Bizottság feltevése, amely azzal jár, hogy az eredetileg a 98/37 irányelv alapján elfogadott egyik harmonizált szabvány sem képes felállítani a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmét, jelentősen csökkenti az utóbbi irányelv hatályának első időszakában használható harmonizált szabványok számát, és így sérti a rendszer hatékonyságát. E tekintetben „[a 98/37 irányelv] értelmében összehangolt szabványok címeinek és hivatkozásainak” a Hivatalos Lapban 2009 márciusában történő utolsó közzététele 57 oldalból állt (HL 2009. C 74., 4. o.), míg a 2006/42 irányelv alapján 2009 szeptemberében történő első közzététel csak 26 oldalból állt (HL 2009. C 214., 1. o.), és a második hasonló, éppen a 2006/42 irányelv átültető intézkedéseinek hatálybalépése előtt, 2009. december 29-én tett közzététel még csak 37 oldalt tartalmazott (HL 2009. C 309., 29. o.). Szem előtt tartva, hogy e közzétételek egy oldala átlagosan tíz harmonizált szabványt sorol fel, a Bizottság álláspontja ahhoz vezet, hogy a 2006/42 irányelv rendelkezéseinek konkrét alkalmazásakor 2009 decemberének végén, a 98/37 irányelv hatályának végéhez viszonyítva körülbelül 200 harmonizált szabvánnyal kevesebbet használhattak a gyártók a termékeiknek az új irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelősége vélelme fennállásának bizonyításához, ami ellentétes a harmonizált szabványok megfelelőségi rendszerének a két egymást követő irányelv által tulajdonított jelentős szereppel. Meg kell állapítani, hogy a 2011. áprilisi közzétételig (HL 2011. C 110., 1. o.) kellett várni, hogy a harmonizált szabványok mennyisége hasonló legyen azon harmonizált szabványok mennyiségéhez, amelyek vonatkozásában hivatkozást tettek közzé a két irányelv tekintetében.

67 A két egymást követő 98/37 és 2006/42 irányelv által megállapított rendszer szerkezetének sérelmét jól mutatja a Bizottság által azonosított egymást követő három időszak, amelynek megállapítására a fenti 54. pontban sor került, amely három időszak ahhoz vezet, hogy valamely géptípus, amely több éve egy közzétett harmonizált szabvány tárgyát képezte, nem elhanyagolható ideig (körülbelül tizenöt hónap a „gyalogvezetésű, hálózatról működtetett fűnyírók” tekintetében) „harmonizált szabvány nélkül” marad, mielőtt rá egy új közzétett harmonizált szabvány vonatkozna. Nem vitatott, hogy a Bizottság

értelmezése nem hoz létre joghézagot, mivel a közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványok igénybevételén kívül a kereskedelmi forgalomba szánt gépekre vonatkozó irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények tiszteletben tartásának bizonyításához más lehetőség is a gyártók és képviselőik rendelkezésére áll. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy ezen egyéb eszközök bonyolultabbak. Következésképpen a Bizottság álláspontja – legalábbis bizonyos ideig –nem járul hozzá az áruk belső piacon való szabad mozgásának megkönnyítéséhez a felhasználók egészségének és biztonságának magas szintű védelmét alapul véve, amint azt a 2006/42 irányelv jogalapja megköveteli, azaz az EUMSZ 114. cikk.

68 Igaz, amint azt a Bizottság a tárgyaláson kiemelte, hogy a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények több szempontból is messzemenőbbek, mint a 98/37 irányelvben előírt követelmények, de adott esetben a Bizottság feladata, hogy az új irányelvvel érintett bizonyos géptípusok vagy más felszerelések tekintetében előnyben részesítse valamely új, az ezen új követelményeknek megfelelő harmonizált szabvány gyors elfogadását, és szükség esetén, különös esetekben jelezze, hogy valamely, a 98/37 irányelv alapján közzétett harmonizált szabvány nem állítja fel az ezen új követelményeknek való megfelelőség vélelmét. A 2006/42 irányelv 10. cikke előír egyébiránt egy, „a harmonizált szabvány vitatására irányuló eljárást”, amelyet valamely tagállam vagy a Bizottság indíthat, és amely többek között az érintett harmonizált szabvány Hivatalos Lapban szereplő hivatkozásainak korlátozásokkal történő fenntartásához vagy visszavonásához vezethet. Mindazonáltal ezen esetekben a Bizottságnak a 2006/42 irányelv szerinti harmonizált szabványok címei és hivatkozásai közzététele táblázatainak a „helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja” című oszlopában jeleznie kellett volna a visszavonás eltérő időpontját, ha a szóban forgó harmonizált szabványt ténylegesen helyettesítették, vagy abban az esetben, ha még nem helyettesítették e szabványt a Hivatalos Lapban más megfelelő módon jelezni kellett volna a szóban forgó harmonizált szabványra történő hivatkozások közzétételének hatályon kívül helyezését. Amint az a fenti 64. pontban megállapításra került, a 2006/42 irányelv szerinti harmonizált szabványok címei és hivatkozásai közzétételének táblázataiban vagy más formában történő megállapítás hiánya a „helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja” című oszlop 1. megjegyzése szerint éppen ellenkezőleg arra utal, hogy ezen időpont megfelel a szabványügyi testület által történő végleges visszavonás időpontjának. Egyébiránt megállapítható, hogy a gépekről szóló irányelv – amelynek első változata volt a gépekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. június 14-i 89/392/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 183., 9. o.) – változatai, ideértve, amikor a korábbi változatok hatályon kívül helyezését vagy lényeges kiegészítéseket eredményeztek, nem vezettek a korábbi változatok (lásd például: HL 2000. C 252., 5. o.) szerinti harmonizált szabványok közzétételei általános hatályon kívül helyezéséhez.

69 Végül emlékeztetni kell arra, hogy az olyan harmonizált szabványnak történő megfelelés, amelyre vonatkozóan a 98/37 irányelv alapján a 2006/42 irányelv hatálya és az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelme megszűnésének időpontját megelőzően tettek közzé hivatkozást, éppen nem állítja fel az e követelményeknek való megfelelőség vélelmét. E tekintetben, amennyiben valamely tagállam, majd azt követően a Bizottság megállapította, hogy az ilyen harmonizált szabványnak megfelelő gép mindazonáltal nem tartja tiszteletben a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket, semmi nem akadályozta meg őket abban, hogy alkalmazzák az említett irányelv 11. cikkében előírt védzáradékot, mivel az ő feladatuk volt az ezen alapvető követelmények megsértésének bizonyítása.

70 A fentiekből az következik, hogy a felperes lényegében jogosan állította azt, hogy a szóban forgó fűnyíróhoz az EK megfelelőségi nyilatkozata kiállításának időpontja, 2012. szeptember 3. óta, a gyártásának utolsó időpontjáig, azaz állításai szerint 2013. augusztus 31-ig, a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelme fűződött. Ugyanis az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabvány – amelynek a szóban forgó fűnyíró nem vitatottan megfelelt – ezen időpontok között a forgalomba hozatal és az üzembe helyezés vonatkozásában felállította az említett irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelőség vélelmét, mivel jóllehet a 98/37 irányelv szerinti hivatkozás

közzétételének tárgyát képezte, a 2006/42 irányelv alapján, a Bizottság által a Hivatalos Lapban közzétett ellentmondó megállapítás hiányában érvényes maradt a szabványügyi testület által a helyettesítő harmonizált szabvány elfogadásakor, azaz 2013. szeptember 1-jében megállapított visszavonás időpontjáig.

71 A felperes e tekintetben fennálló álláspontjának elutasításával a Bizottság tévesen alkalmazta tehát a jogot. Mivel a megtámadott határozat, amint az a fenti 59. pontban megállapításra került, egyébiránt nem a 2006/42 irányelvben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények megsértésének konkrét bizonyításán, hanem csak a szóban forgó fűnyírónak az EN 60335-2-77:2010 harmonizált szabványnak való meg nem felelőségén alapul, jóllehet az EN 60335-2-77:2006 harmonizált szabványnak való megfelelősége még az érintett időszak alatt az említett követelményeknek való megfelelőség vélelmét állítja fel, helyt kell adni a felperes által hivatkozott második jogalapnak, és meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot.

A költségekről

72 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

73 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. A Lett Köztársaság maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a Lettország által a 2006/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében hozott, a GGP Italy SpA által gyártott fűnyíró gép forgalomba hozatalát megtiltó intézkedéssel kapcsolatos 2015. június 10-i (EU) 2015/902 bizottsági végrehajtási határozatot megsemmisíti.

2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint a Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) részéről a jelen eljárás és az ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében felmerült költségeket.

4) A Lett Köztársaság maga viseli a saját költségeit.

Gervasoni Madise Csehi

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. január 26-i nyilvános ülésen.

Aláírások